ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1472

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ/νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7 ὥ. 40 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 34 λ.
ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 5.5, ἐλαχ. 3.4. Ὑγρασία ἔως πολὺ μεγάλη. Ἄνεμοι: ἰσχυροί. Θάλασσα: νότιον Αἰγαῖον, Κρητικὸν ἕως ταραχώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 768.2

ΧΡΟΝΙΖΟΥΣΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἡ ὑπόθεσις Μαζαράκη — πρόκειται περὶ τοῦ δημοσιογραφήσαντος ἐπιτελάρχου— ἔφτινε θέμα πολιτικοῦ ἀναγνώσματος. Δὲν φανταζόμεθα δὲ ὅτι τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο πρόκειται νὰ λάβῃ ἐν οἱονδήποτε πέρας πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐφ' ὅσον, καθ' ἃ φαίνεται, αἱ γνῶμαι τῶν κ.κ. ὑπουργῶν δὲν συμπίπτουν καθ' ὅλην αὐτῶν... τὴν ἔκτασιν.

Ὡς θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Πρωΐας», ὁ στρατηγὸς Ἀλ. Μαζαράκης, ὅστις συμβαίνει νὰ εἶναι καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, ἐδημοσίευσε πρὸ ἑνὸς ὁλοκλήρου δεκαημέρου (καὶ συγκεκριμένως τὴν **11** Ἰανουαρίου ἐ.ἔ.) μακρὸν ἄρθρον «περὶ ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ μας» εἰς ἓν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων πολιτικῶν περιοδικῶν. Ἡ δὲ δημοσίευσις αὕτη θὰ παρήρχετο ἄνευ σοβαρῶν — ἢ μὴ σοβαρῶν—ἐπεισοδίων, ἐὰν, κατὰ κακὴν ἢ καλὴν τύχην, δὲν ἐφείλκυε τὴν προσοχὴν κοινοβουλευτικοῦ ἀνδρός, ὅστις καὶ εὗρεν ἐν αὐτῇ στοιχεῖα ἐπικριτικὰ διὰ τὴν στρατιωτικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο συνετέλεσεν ὥστε νὰ ζητήσῃ — τελευταῖος αὐτὸς—πρὸς ἀνάγνωσιν τὸ ἄρθρον τοῦ Ἐπιτελάρχου ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ νὰ σκεφθῇ (...ἀλλ' ὄχι ἀμέσως) περὶ τῆς πειθαρχικότητος ἢ τῆς ἀντιπειθαρχικότητος τῆς πράξεως τοῦ κ. **Α. Μαζαράκη**. Ὁ κ. Σοφούλης ἰσχυρίζεται — καὶ πρέπει νὰ τὸν πιστεύσωμεν—ὅτι εἰς τὸν κ. Ἐπιτελάρχην ἔδωκεν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν πρὸς δημοσίευσιν ἄρθρου, τοῦ ὁποίου ὅμως ἀνέμενεν ὅπως τοῦ ὑποβληθῇ τὸ κείμενον πρὸς ἔγκρισιν. Ὁ κ. **Μαζαράκης** ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἄδεια εἶχε δοθῇ εἰς αὐτὸν ἄνευ περιορισμῶν. Ὁ δὲ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς **Κυβερνήσεως** εἰς δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἐπὶ τοῦ «ἐπεισοδίου» ἀνεγνώρισε τὴν ὕπαρξιν πειθαρχικοῦ παραπτώματος—ἀλλὰ παραπτώματος ἐλαφροῦ. Καὶ ἡ ἱστορία αὐτὴ συνεχίζεται, ἐνῷ θὰ ἠδύνατο νὰ τερματισθῇ διὰ μιᾶς ἐλαφρᾶς ἢ βαρείας τιμωρίας τοῦ δημοσιογραφήσαντος στρατηγοῦ.

Ἡ ἀπρόοπτος αὐτὴ καὶ ὀλίγον τι...καθυστερήσασα κίνησις γύρω ἀπὸ τὸ ἄρθρον τοῦ στρατηγοῦ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῇ ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τῶν ποικιλωνύμων παραγόντων. Ἡ δὲ ἐπιβράδυνσις τῆς ἀποφάσεως, ἥτις θὰ ἐτερμάτιζε τὸ ἐπεισόδιον, ἀποδεικνύει ὅτι, ἐνῶ ὑπάρχουν παράγοντες ἐποφθαλμιῶντες τὴν θέσιν τοῦ κ. Ἐπιτελάρχου, ὑπάρχουν καὶ τοιοῦτοι ἐνδιαφερόμενοι νὰ μείνῃ ὁ κ. Μαζαράκης ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου. Καὶ συναφῶς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν εἶναι κυρία τῆς καταστάσεως, ἐφ' ὅσον φοβεῖται καὶ νὰ τιμωρήσῃ... καὶ νὰ συγχωρήσῃ ἀκόμη τὸν κ. Ἐπιτελάρχην!

Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομισθῇ ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω θέλομεν νὰ στηρίξωμεν ἢ νὰ κλονίσωμεν τὸν κ. **Μαζαράκην**, οὐδὲ πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι θέλομεν νὰ παρεμβάλωμεν ἐμπόδια εἰς τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως. Πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τεχνικὴν συζήτησιν ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον, ἁρμοδιώτατος ὡς εἶναι, ἔθιξεν ὁ βαρέως ἢ ἐλαφρῶς ἀπειθαρχήσας Ἐπιτελάρχης. Θὰ ἦτο ἐν τούτοις παράλειψις ἂν δὲν προεβαίναμεν εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι εἰς τὰς γενικὰς τοὐλάχιστον γραμμὰς τὸ ὑπὸ κατηγορίαν ἄρθρον εἶναι ἐντελῶς σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας ἀνέκαθεν ὑπεστήριξεν ἡ «Πρωΐα»: **Ἡ πολιτικὴ** τοῦ ἀφοπλισμοῦ, **στρατιωτικοῦ** ἢ ναυτικοῦ, δὲν ἰστηρίζεται ἐπὶ λογικῆς βάσεως. Ἐφ' ὅσον δὲ οὔτε ἡ **Κοινωνία** τῶν Ἐθνῶν, οὔτε τὸ σύμφωνον **Κέλλογκ**, οὔτε ἡ ὑπὲρ τῆς **Πανευρώπης** προπαγάνδα ἀπομακρύνουν κάθε περὶ πολέμου κίνδυνον, θὰ ἦτο ἀσύνετον νὰ παραιτηθῶμεν παντὸς ἀμυντικοῦ προγράμματος, ὡς θὰ ἦτο ἐξ ἴσου ἀσύνετον ἐν τῇ ἐπιδιώξει ὀργανώσεως τῆς ἀμύνης μας νὰ μὴ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς χώρας.

Ὁ στρατηγὸς **Μαζαράκης** ὑπεστήριξεν ὅτι ἀπὸ τῆς ὑπουργίας τοῦ **Γεωργίου Θεοτόκη (1905)** δὲν ἔγινε σοβαρὰ προσπάθεια ἀμυντικοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς χώρας, ἡ ὁποία, ἂν ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ κατόπιν περιπέτειαι, παραμένει περίπου γυμνή. Στερούμεθα ἁρκετῶν ἀεροπλάνων, ἀσφυξιογόνων, ὁπλοπολυβόλων, ποικίλων νέων πυροβόλων — καὶ στερούμεθα πολεμικῆς βιομηχανίας. Πῶς θὰ τὰ ἔχωμεν ὅλα αὐτὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀνάγκης ἐὰν δὲν μεριμνήσωμεν ἐγκαίρως;

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δὲν κρίνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἁρμοδίους διὰ μίαν τεχνικὴν ἐν προκειμένῳ συζήτησιν. Ἀλλ' εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς τὸ δίκαιον ἔχει ὁ ἀρθρογράφησας στρατηγός, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐν σχέσει πρὸς αὐτὸν ἀπόφασις τῆς **Κυβερνήσεως**— ἡ καλύτερα τῶν παραγόντων, οἱ ὁποῖοι πειρῶνται νὰ ὑπαγορεύσουν μίαν οἱανδήποτε ἐν προκειμένῳ ἀπόφασιν...

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

Οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ σοφιστεῖαι, τὰς ὁποίας ἡ κακὴ αἰστις συνεσώρευσε περὶ τὴν Ἑλληνοσερβικὴν συνθήκην, αὕτη δὲν ἦτο εἰμὴ μόνον μία συμφωνία κατὰ τῆς Βουλγαρίας ὡρὸς ἐξασφάλισιν τῆς Βαλκανικῆς ἰσορροπίας.

Τὴν 5)18 Μαρτίου ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδολοφονήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ ἑνὸς Μακεδόνος διδασκάλου. Ἔπεσεν ὑπὲρ Πατρίδος.

Ὁ Διάδοχος ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως εἰς τὰ Ἰωάννινα, εἰς τὸ μέτωπον, δύναται εἰς εἰπεῖν, τῆς αἰωνίας μάχης.

Τὴν ἀνήγγειλεν ὡς ἐξῆς πρὸς τὸν στρατόν του:

«Στυγερὸν ἔγκλημα διαπραχθὲν κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἀειμνήστου Γεωργίου Α', ἐστέρησεν ἡμᾶς τοῦ ἀρχηγοῦ μας εἰς στιγμὴν κρισιμωτάτην διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

»Καλούμενος ἤδη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας νὰ διαδεχθῶ τὸν Βασιλέα Πατέρα Μου, ἐπὶ τοῦ Θρόνου, ὃν ἐδόξασε καὶ ἐτίμησεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη, ἀναγγέλλω τοῦτο εἰς τὸν Στρατόν Μου, εἰς ὃν ἀφιέρωσα ὅλην μου τὴν ζωὴν καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου ἀτυχεῖς καὶ εὐτυχεῖς πόλεμοι μὲ συνέδεσαν ἀρρήκτως.

»Πάσης ἐν τῷ παρελθόντι παρεξηγήσεως διαλυθείσης ἀπὸ πολλοῦ, δηλῶ εἰς τὸν στρατόν, ὅτι ὁδηγῶν αὐτὸν πάντοτε, οὐδέποτε θὰ παύσω νὰ μεριμνῶ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ στόλου, τοῦ ὁποίου τὰ ἔνδοξα κατορθώματα ἐμεγάλυναν καὶ ἐδόξασαν τὴν Πατρίδα μας.

Ἰωάννινα 20 Μαρτίου 1913.

Κωνσταντῖνος Βασιλεύς.»

Ὁ νέος Βασιλεὺς ἐγνωστοποίησε τὴν ἀνάρρησίν του πρὸς τὰς Δυνάμεις, ἀποστείλας εἰς αὐτὰς ἐκτάκτους ἀντιπροσωπείας· ἐν τῇ κρίσει τὴν ὁποίαν διήρχοντο αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἀνατολῆς, ἔκρινεν ὠφέλιμον νὰ ἐπιτύχῃ ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὰς Δυνάμεις. Ὁ Γεώργιος Θεοτόκης μετέβη εἰς Βερολῖνον, Ρώμην, Παρισίους καὶ Λονδῖνον· ὁ κ. Ἀλ. Ζαΐμης εἰς Πετρούπολιν καὶ Βιέννην. Αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις συνέστησαν μετριοπάθειαν ἐν τῇ ἐκδηλώσει τῶν ἐθνικῶν πόθων· ἐρροῦντο τὴν ἐπέκτασιν τῆς βαλκανικῆς συρράξεως. Εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ τὴν Βιέννην ὁ Θεοτόκης καὶ ὁ κ. Ζαΐμης ἐπιέσθησαν νὰ προσχωρήσῃ ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὸ μέρος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἅπως ἡ Ρουμανία· οὕτω τὸ πολιτικὸν σύστημα τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν θὰ ἐκάλυπτε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ θὰ ἔθετεν ὁριστικῶς εἰς ἦσσονα μοῖραν τὴν Τριπλῆν Συνεννόησιν.

Οἱ δύο ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου παρέμειναν ἐπιφυλακτικοί.

Ἐν Βιέννῃ, ὁ κόμης Μπέρτχολδ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶπε τότε πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην: «Τὸ βλέπω· θέλετε νὰ μείνετε ἐλεύθεροι». — Καὶ ὁ κ. Ζαΐμης ἀπήντησε: «Δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλως· δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν συμπαθείας· δὲν ἔχομεν ἀρκετὰ ἰσχυροὶ διὰ νὰ ἔχωμεν συμμαχίας».—Ἕνας ἀπὸ τοὺς σοφωτέρους λόγους ποὺ εἰμπορεῖ νὰ περισυλλέξῃ κανεὶς μέσα εἰς τὸ μέγα εὐρωπαϊκὸν δρᾶμα ποὺ παίζεται καὶ ἐξελίσσεται εἰς καταστροφήν.

IV. ΑΠΟ ΚΙΛΚΙΣ ΕΙΣ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ

Ἐν τῷ μεταξύ, ἁφοῦ τὰ Ἰωάννινα περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἡ Ἀδριανούπολις εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων καὶ τὸ Σκούταρι εἰς χεῖρας τῶν Σέρβων, ἡ Τουρκία ἤστρεψε εἰς τὴν ἐπαναληψὶν τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Λονδίνου.

Ἀπέληξαν αὗται εἰς τὴν Συνθήκην τοῦ Λονδίνου τῆς 17)30 Μαρτίου 1913.

Μεγάλη συνθήκη: ἔθετε τέρμα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, ἁφοῦ ὁ Σουλτάνος παρητεῖτο ὅλων τῶν ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα κατεῖχε πρότερον ἡ Τουρκία δυτικῶς τῆς γραμμῆς Αἴνου-Μηδείας καὶ διετήρει μόνον τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν περιοχὴν τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων.

Τὰ ἐγκαταλειπόμενα ἐδάφη παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς «Συμμάχους Βασιλεῖς», δηλαδὴ εἰς τοὺς Βασιλεῖς τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Σερβίας. Ἀλλὰ πῶς θὰ διενέμετο ἡ λεία; Ἡ Συνθήκη τοῦ Λονδίνου δὲν τὸ λέγει: Πολιτικὴ τοῦ Ποντίου Πιλάτου. Θ' ἀποφασίσῃ τὸ ξίφος.

Ἡ Βουλγαρία ἤθελεν ὅλην τὴν Μακεδονίαν, τὴν ὁποίαν διεκήρυσσεν ὅτι ἦτο βουλγαρική, συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ἀλλ' ἡ Σερβία τὴν διεκήρυσσε σερβικὴν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἑλληνικήν.

Ἐπειδὴ ἡ Βουλγαρία ἐφαίνετο περισσότερον ἐπίφοβος στρατιωτικῶς καὶ διετύπωνε σφοδρότερον τὰς ἀξιώσεις της περὶ ἡγεμονίας ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς, ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία ἠγωνίασαν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἑλληνοσερβικῆς προσεγγίσεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ βουλγαρικοῦ κινδύνου.

Ὑπέγραψαν τὴν 18)1 Ἰουνίου τὴν Συνθήκην τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀνελάμβανον δι' αὐτῆς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ δανον δι' αὐτῆς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προέλθουν εἷς χωριστὸν συμβιβασμὸν μὲ τὴν Βουλγαρίαν. Καθώριζον διὰ τῆς συνθήκης ταύτης γραμμὴν τῆς ἐδαφικῆς διανομῆς, ἣν θὰ ἐπέβαλον εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὴν γραμμὴν τὴν διασχίζουσαν τὴν Μακεδονίαν καὶ διερχομένην διὰ Λιμνῶν Ὀχρίδος καὶ Πρέσπας, διὰ τῆς Γευγελῆς, ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ τῆς κατωτέρας κοιλάδος τοῦ Στρυμόνος. Θὰ κατέφευγον ἐν προκειμένῳ εἰς διαιτησίαν. Ἐὰν ἡ Βουλγαρία δὲν συγκατετίθετο, θὰ συνεκέντρωνον κατ' αὐτῆς ὅλας των τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις των· πρωτίστως ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔθετεν εἰς ἐνέργειαν τὸν στόλον της καὶ θὰ ἐκίνει πρὸς τὰ πρόσω 90.000 ἀνδρῶν, ἡ δὲ Σερβία 150.000 ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐτάσσοντο εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις των θὰ ἐρρίπτοντο εἰς τὸν ἀγῶνα ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον. Ὁ κοινὸς σκοπὸς ἦτο: «ἡ κατασυντριβὴ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας».

Οἱαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ σοφιστεῖαι, τὰς ὁποίας ἡ κακὴ πίστις συνεσώρευσε περὶ τὴν Ἑλληνοσερβικὴν Συνθήκην, αὕτη δὲν ἦτο εἰμὴ μόνον μιὰ συμφωνία κατὰ τῆς Βουλγαρίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς βαλκανικῆς ἰσορροπίας.

Ὡς τοιαύτην δὲ τὴν ἀνεκοίνωσεν ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιος Στρέϊτ πρὸς τὸν Καισαροβασιλέα Φραγκίσκον Ἰωσήφ:

«Ἡ ἁρμαστικὴ πολιτικὴ τῆς Βουλγαρίας ἔσχεν ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα τὴν προσέγγισιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Σερβίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ νομίμου ἀμύνης των κατ' ἐνδεχομένης ἀπὸ μέρους τῆς Βουλγαρίας προσβολῆς.»

Καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος προσέθεσεν: «Ἡ προσέγγισις αὕτη εἶναι συμπτωματικὴ (accidentel)».— «Τὸ ἐλπίζω», ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ τονίζων ἐκάστην λέξιν: ὅτι ἡ προσέγγισις αὕτη εἶναι συμπτωματικὴ μόνον καὶ θὰ παραμείνῃ τοιαύτη.» Καὶ τοῦτο διότι ἡ Αὐστρία δὲν εἶχε συμφέρον νὰ ἱδρυθῇ μεγάλη Βουλγαρία, οὔτε οἱαδήποτε ἄλλη μεγάλη δύναμις ἐν τῇ Βαλκανικῇ, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Βουλγαρία ἐστηρίζετο τὸ κυριώτατα ἐπὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ρωσσικῆς Κυβερνήσεως. Πόλεμος μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν αὐστριακὴν πολιτικήν.

***

Μετά τινας ἡμέρας ἡ προβλεπομένη σύρραξις ἐπῆλθε.

Προσφέρθη ἡ ρωσσικὴ μεσολάβησις καὶ ἐφάνη ὡς μέλλουσα νὰ γίνῃ δεκτή. Αἴφνης ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν στρατόν του νὰ προσβάλῃ τὰς μόλις ἐγκατασταθείσας ἑλληνοσερβικὰς γραμμάς· ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ καὶ εἰς τὰ ὑψώματα τῆς Γευγελῆς (19 Ἰουνίου).

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι διάγγελμα:

«Πρὸς τὸν Λαόν μου!

»Εἰς νέον ἀγῶνα καλῶ τὸν Λαόν μου. Συμμαχήσαντες μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν κρατῶν πρὸς ἀπελευθέρωσιν πασχόντων ἀδελφῶν, ηὐτυχήσαμεν νὰ ἰδωμεν τὸν κοινὸν ἀγῶνα στεφανούμενον ὑπὸ τῆς νίκης καὶ καταλύσαντα τὴν τυραννίαν, τὰ Ἑλληνικὰ δὲ ὅπλα θριαμβεύοντα κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

»Ἡ ἠττηθεῖσα Αὐτοκρατορία παρεχώρησεν ἀδιαιρέτως εἰς τοὺς Συμμάχους τὸ ἀπελευθερωθὲν ἔδαφος. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς, δικαία, καθὼς πάντοτε, συμφώνους λεγγύη, πεποιθὼς ἐπὶ τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ, ἀναλαμβάνει τὰ ὅπλα εἰς νέον ἀγῶνα ὑπὲρ ὅμωμων καὶ ἑστιῶν.

»Ὁ στρατός μου τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἀναδείξας τὴν Ἑλλάδα μεγαλυτέραν, καλεῖται νὰ συνεχίσῃ τοὺς τετιμημένους ἀγῶνάς του καὶ σώσῃ ἀπελευθερωθέντας ἐκ τῆς τουρκικῆς τυραννίας ἀδελφοὺς ἀπὸ τῆς ἀπειλουμένης νέας καὶ δεινοτάτης δουλείας.

»Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, εἰς ἐδραίαν στηριζόμενον πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τοῦ δικαίου του καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ στρατοῦ, τοῦ κλεῖσαντος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἀναδιδάσαντος τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ὕψος τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς περιλάμπρου αὐτῆς ἱστορίας, οὐδεμιᾶς καὶ πάλιν—εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος—θὰ φεισθῇ θυσίας εἰς εὐόδωσιν καὶ τοῦ νέου ἀγῶνος, τοῦ συμπληροῦντος καὶ ἐξασφαλίζοντος τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔργον τοῦ πρώτου.

»Εἶνε καὶ ὁ ἀγὼν οὗτος εὐλογητὸς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅσον καὶ ὁ πρῶτος, καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ ἐπικαλοῦμαι, «ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.»

Ζήτω ἡ μεγαλυνθεῖσα Ἑλλάς!
Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος!

Ἐν Μπάτσῃ τῇ 20 Ἰουνίου 1913.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον:
Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, Δ. Α. Κορομηλᾶς, Κ. Δ. Ῥακτιβάν, Ἐμμ. Ρέπουλης, Ι. Δ. Τσιμιμῶκος, Ἀλ. Ν. Διομήδης, Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος, Ν. Α. Στράτος.

Ἤδη εἶχεν ἀρχίσει ἡ μάχη.

Ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ μετώπου, ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ, ὑπῆρξε σφοδρὰ καὶ αἱματηρά. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Βασιλέως του, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπέδειξεν ἀδάμαστον ἀνδρείαν καὶ θαυμασίας ἱκανότητας ἐνεργητικότητος καὶ αὐτοθυσίας. Δύο σκληρότατα ἡμέραι ἐπὶ τῶν θέσεων τοῦ Κιλκίς.

Ἰδοὺ ἡ χρονολογουμένη ἀπὸ 21 Ἰουνίου ἐκ Κιλκὶς ἡμερησία διαταγή:

«Πρὸς τὸν γενναῖον στρατόν Μου, ἐπιδείξαντα τοιοῦτον ἡρωϊσμὸν κατὰ τὰς μάχας τῶν τελευταίων ἡμερῶν καὶ συντρίψαντα τὸν ἐχθρὸν πανταχοῦ ὅπου τὸν συνήντησεν, ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν Μου καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἡγοῦμαι αὐτοῦ.

Κωνσταντῖνος Βασιλεύς.»

Καὶ ἐνῷ ἡ σερβικὴ ἐπίθεσις ἐξηκολούθει ἀνερχομένη τὴν κοιλάδα τοῦ Μπρεκαλνίτσα, ἡ ἑλληνικὴ ἐπίθεσις ἀνεπτύσσετο μεθ' ὁρμῆς κατὰ μῆκος τοῦ Στρυμόνος.

Οἱ Βούλγαροι προσεπάθησαν ν' ἀντιστῶσιν ὅπισθεν τῶν στενῶν τῶν προασπιζόντων τὸ ὑψίπεδον ἐφ' οὗ εὑρίσκεται ἡ Σόφια. Καὶ ὁ ἀγὼν ἀποβαίνει σφοδρότερος, ὀξύτατος.

Τὴν 4ην Ἰουλίου ἐκ τοῦ ἐν Κρέσνα Στρατηγείου του, ὁ Βασιλεὺς ἀπευθύνει ὑστάτην ἔκκλησιν:

»Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται

»Εἰσερχόμεθα σήμερον εἰς νέαν φάσιν τοῦ πολέμου.

»Μέχρι σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς στρατός, ὑποστὰς βαρείας δοκιμασίας, ἔδωσε τὸ καίσιμον πλῆγμα εἰς τὸν ἐχθρικὸν στρατόν. Χάρις εἰς τὴν ἀνδρείαν σας, ἡ ἐκστρατεία ἔλαβεν αἰσίαν δι' ἡμᾶς τροπήν.

»Ἀλλὰ δὲν ἐτελειώσαμεν ἀκόμη. Ἵνα ὁ προσωρινὸς ἡμῶν ἐχθρὸς συντριβῇ τελείως καὶ ἵνα ἀσφαλισθοῦν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος οἱ καρποὶ τῆς νίκης, νέοι ἀγῶνες καὶ νέαι θυσίαι εἶνε ἀναγκαῖαι.

»Γνωρίζω τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας σας, ἀλλὰ ἀπευείσω ὑμᾶς ἐχω τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ συνεχίσετε τὰς προσπαθείας σας διὰ νὰ δώσετε τὸ τελειωτικὸ κτύπημα.

»Ἤδη ὁ σερβικὸς στρατὸς ἐτσπεζίζεται διὰ τὴν ἐπίθεσιν, ὁ Ρουμανικὸς στρατὸς βαδίζει πρὸς τὴν Σόφιαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θὰ ὑστερήσωμεν. Μοῦ τὸ ἐγγυᾶται ἡ Ἑλληνικὴ φιλοτιμία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Καὶ ὁ στρατὸς ἀπήντησεν: «Εἰμπρός! Στὴ Σόφια! Στὴ Σόφια!»

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ρουμανία ἔλαβε καὶ αὐτὴ μέρος ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας καὶ ὁ ρουμανικὸς στρατὸς διῆλθε τὸν Δούναβιν. Καὶ οἱ Τοῦρκοι δὲν παρελείψαν νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν διενέξεων μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν καὶ ὁ στρατός των ἐβάδισε κατὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου. — «Σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους της καὶ τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς της». — Ἡ ἀπονομὴ τῆς στρατηγικῆς ῥάβδου.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἤρχισε χθὲς εἰς τὴν Βρεττανικὴν πρωτεύουσαν ἡ Διάσκεψις τῶν πέντε μεγάλων Ναυτικῶν Δυνάμεων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς συμφωνίας πρὸς περιορισμὸν τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν. Καί, ὅπως συνηθίζεται εἰς παρομοίας περιστάσεις, κατὰ τοὺς ἐκφωνηθέντας ἐναρκτηρίους λόγους ἐξεδηλώθη μεγάλη αἰσιοδοξία διὰ τὰ ἀποτελέσματά της. Χωρὶς νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ὑποθέσεις περὶ τῶν πιθανῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συζητήσεων τοῦ Λονδίνου, νομίζομεν ὅτι καὶ μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ μεγάλαι ναυτικαὶ Δυνάμεις αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ συνεννοηθοῦν διὰ μερικὸν ναυτικὸν ἀφοπλισμόν, εἶνε ἐνδεικτικὸν μιᾶς κολοσσιαίας διαφορᾶς εἰς τὴν νοοτροπίαν τῶν κυβερνητῶν των τῆς σήμερον καὶ τῶν πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν. Ἀλλὰ κυρίως ἡ Ναυτικὴ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου μᾶς ἐνδιαφέρει ὡς παρέχουσα τὴν δυνατότητα τῆς συζητήσεως διὰ τὸ καθεστὼς τῶν Στενῶν καὶ διὰ τὸ Μεσογειακὸν Σύμφωνον.

ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ

Ἐνῷ τόσαι ἀκούονται νέαι ἐπαγγελίαι διὰ τὴν προσοχὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας, ἡ συμμορία τοῦ Μπαμπάνη, ἀσύλληπτος ἀπὸ τόσων ἐτῶν, εἰς τὴν αὐτὴν δρῶσα ἀπὸ ἐτῶν περιφέρειαν, συχνότατα ἐμφανιζομένη κατὰ θρασύτατον τρόπον καὶ πάντοτ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένει αι έντυπει απεδείξεις πληρωμής αι γέφυραι της υπογραφής των κ. κ. Δημ. Χαλικιά ή Εμμ. Περιτιά και την αρχαιότητα της εφημερίδος, είναι έγκυροι. Ολοφάνεροι τσιάτσι δεν της υπογραφής των άνωτέρω δεν ανάγνωρίζονται.

Νομίζομεν ότι η τοιαύτη ανοιχτή εκδικητική συβουλίου δεν θά φέρη τα προβλεπόμενα ή ευκταία αποτελέσματα. Εννοούμεν καλώς την σκέψιν του κ. διευθυντού, ο οποίος πιστεύει, ότι ή συμπεριφορά της εκπαιδευτικής προσωπικών επιστημόνων διαφόρων κλάδων, τα οποία παρεμβαίνουν εις τα ζητήματα της γνώμης, ότι τα εκπαιδευτικά ζητήματα είναι πολύ πιο επί τού παντός άλλου, θά έπρεπε να τους κάμη τακτικούς αναγνώστας της εφημερίδος, ή οποία δέν θά πάψη ποτέ να υπερασπίζεται τα δίκαια του λαού, θά ενδιαφερθούν περισσότερον δι' αυτά και θά ήσαν ίσως ολιγώτερον σκληροί εις τας κρίσεις των. Αλλά, δυστυχώς, δέν είναι έτσι. Ο κόσμος των εκπαιδευτικών δέν ενδιαφέρεται διόλου διά τα ζητήματα της παιδείας, τα οποία δέν τον αφορούν άμεσα, ούτε καν διά τα ζητήματα τα οποία τον αφορούν άμεσα, αλλά μόνον διά τα ζητήματα τα οποία τον αφορούν άμεσα και ατομικώς. Ενδιαφέρεται μόνον διά τα ζητήματα τα οποία τον αφορούν άμεσα και ατομικώς. Ενδιαφέρεται μόνον διά τα ζητήματα τα οποία τον αφορούν άμεσα και ατομικώς. Ενδιαφέρεται μόνον διά τα ζητήματα τα οποία τον αφορούν άμεσα και ατομικώς.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ Τα έργον της Γερουσίας έσωσεν εις το τέλος την κατάστασιν. Δύο ή τρεις ομιλίαι έδωσαν τον τοπικόν χρωματισμόν εις τας συζητήσεις. Η Βουλή γνωρίζει τον χαρακτήρα και την ικανότητα του κ. Καβάλλη, είς ανδρωπος ευφυής, ο οποίος δέν θά ήτο δυνατόν να μή κατορθώση να επιβληθή εις την Βουλήν. Η ομιλία του κ. Καλογερά, είς ανδρωπος ευφυής, ο οποίος δέν θά ήτο δυνατόν να μή κατορθώση να επιβληθή εις την Βουλήν. Η ομιλία του κ. Καλογερά, είς ανδρωπος ευφυής, ο οποίος δέν θά ήτο δυνατόν να μή κατορθώση να επιβληθή εις την Βουλήν.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΠΗΒΟΛΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ Κατά τάς παρατηρήσεις εξ ων ο πολίτης έγινεν αντιληπτός, ή κυριωτέρα ήσαν αι εξής: Ιδιαιτέρα προσοχή έδωσεν ο πολίτης εις τας πληροφορίας τας οποίας ήτοιμάσθη να δώση ο κ. Βενιζέλος δι' ένα εκάστον των υπουργείων. Ούτε το μεγαλεπήβολον σχέδιον του κ. Βενιζέλου δέν ήσθάνθη ούτε τα μάτια του 125 ή 150 ή 300 εκατομμύρια δραχμών, τα οποία θά έπρεπε να δοθούν δι' ένα εκάστον υπουργείον, αλλά μόνον τας πληροφορίας τας οποίας ήτοιμάσθη να δώση ο κ. Βενιζέλος δι' ένα εκάστον των υπουργείων.

ΟΡΑΙ ΜΟΥΣΕΙΩΝ Το Βυζαντινόν Μουσείον εν όψει δυσκολιών, τας οποίας θά συναντήση η διοίκησις του Μουσείου κατά την μεταφοράν των εκθεμάτων του εις τον νέον αυτού χώρον, θά αναγκασθή να δέση εμπόδια εις τους κύκλους των επισκεπτών, οι οποίοι θά θέλουν να επισκεφθούν το Μουσείον κατά τας ώρας εκείνας κατά τας οποίας θά γίνεται η μεταφορά των εκθεμάτων. Τα εμπόδια ταύτα θά είναι η κλειστή θύρα του Μουσείου κατά τας ώρας εκείνας κατά τας οποίας θά γίνεται η μεταφορά των εκθεμάτων. Τα εμπόδια ταύτα θά είναι η κλειστή θύρα του Μουσείου κατά τας ώρας εκείνας κατά τας οποίας θά γίνεται η μεταφορά των εκθεμάτων.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τέλος εποχής

Τα βορρηδάκια και η χιονιά δημιούργουν τα τέλος της εποχής της γενναιάς!... Τι απαισιόδοξο!

Δέχεσαι οι άρχοντες, πλουσιάδες ή αλλόφρονες, έρχεσαι ή πεζεύεσαι. Τά φλίαρα στέρνα, τα ανοιχτοπουκάμισα με τας μπολιές, τα σκαλώνια, με τα μανιτάρια, τα περίεργα κατά τού ενδέχεται τους διαθέσεις άλλα και τους γειτόνες, αφεντάδες σπίτια ή δεσποτικά τζάμια, καί ή φυτίς της θρεχτερίας τους περιφέρεται μέσην στο τρώμα του πεζοδρομίου που δεν μπορείν το πάρουν.

Πάσα δύο τα τζάμια, τα χαλάζ άκρη μάλιστα, άπό πλαγιά συνηθίεια, άλλα πού ή πλατεία δέσεν τα πάλαι της μάχην του ελευθέρου, δεσν τα πάλαι της μάχην του ελευθέρου, και ή έπιτόνια γιατία αντιγόνου με την κάτω, το πέρα καλάνοιν με το δυσγενικον παρόπορο!... Τα βορρηδάκια έκσφαζουσα τοι αιτιον, και ή έφερε η παγκοσμιος... Πού και πότε, μονοχώς κάτω απ' την μπόρα μια άξια του ονόματος αποφασιστική επιφυλακή δεν τής έδειξε, είναι πάντοτε τα χαμένα τήτατ καμιά βοήθεια άπό το κέντρον αυτό. Και δεν εσν ούτε δείχουν τα καταστήματα πέσε επιτέλεσε προσοχή αίτιαν άργόσυρτη, δεν έσαν άπολοβιάσουν τα πεζοδρόμια, και ή άπόσυρτη γιατία αυτή δεν τα κάνει τίποτε, αλλά μόνον τα διαλύει.

Τά πέλας της δυσχής εφημίσεως και ένα κοσμοσυρμαίον γεγονός: Άνοιξε τό κατάστημα Μαρκής, πλησίον άπό τό άνοιξον τού γράφημα ίδια τα θερμά και άθάνατα χρόνια της γειτονιάς, δυναμοσύγκλιση, ζωντανιά, ετικετοποίησις γραμμάτων, συναισθήματα ελληνικής φήμης... Τό πρακτικόν «Γενικόν της γειτονιάς Ελένης πέλας πέλας της εμπορικής...

Μίκρα γειτόνισσες διεσαγής, φεύ!... Όσον τα βορρηδάκια πέρασαν και ή χιονοφυσή πάλι, τα σταστα δ' άνοιγουν, τα μαγαζιά ξαναβγαίνουν τού Βορρού τα δρόμου, έδωσε ένα βασιλικόν τα δρόμου, δεν τα κακοδιηγήματα σου πέρασαν, δεν τα κακοδιηγήματα σου πέρασαν, δεν τα κακοδιηγήματα σου πέρασαν

Ναπολέων τον άρρωστο να μιλήση. Έφτασε και αυτή την γυναίκα την αλογόγενεα, ξε-φτιάστε πολύ καλά όλοι. Άλλα όπως ε-φάνεται σε σένα, Τζάπυξ, είσε: «Τζιπ-πής ... Δεν τον γνωρίζω. Δεν μου έκανε ποτέ σε τα γνωρίζω, είχες γενηθή πέντε γνώνια μετά τον διάνοιά του. Τού το έ-δήγησε. Δήγησες σ' όλον, θα πάω να τον δώ !».

— Άλλην είδες, μάθε μικρό σε.

Ο Οδύσσεια, ιστοριάτσαρε. Είχε τε-λειώσει. Κανείς πια δεν έγελούσε.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γενική Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστη-κού. Ὑπηρεσία ἀποζημιώσεως δικαιούν-των Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Καλούνται οἱ κάτωθι δικαιοῦχοι, ὑπὸ ὅτι ἐβεβαίωσαν δελτία ἐκτιμήσεως τῆς ἐγκατα-λειφθείσης ἐν Τουρκίᾳ περιουσίας των, ὅπως προσέλθουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας (Πλατεῖα Μητροπόλεως) πρὸς ἀπαντοδοσιν ἐπιταγῶν διὰ τὴν ναυλωθεῖσαν ὑπὸ ἐπ' αὐτῶν δοθεῖσαν ἀποζημίωσιν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΣΑΜΟΥΝΤΟΣ

1) Ἐλευθέριος Μιχαὴλ Τσιμπλινόγλου
2) Ἰωσὴφ Γεωργίου Τσιμπλινόγλου ἢ Κο-σιώνης.
3) Χρυσ. Κωνστ. Μαυρ. Μαρία καὶ Ἀλκιστε-νὴ Κωνσταντίνου Μαυρογένους.
4) Ἡράκλειος Στεργίου Μανγδζιόγλου
5) Ἡράκλειος Ἰωάν. Γρηγοριάδης
6) Κυριάκος Χατζηαδάμου
7) Παράσκ. Α. Στεργιάδου
8) Ἀντώνιος Γεωργίου Κοσμαναζίδης (Μανουσογιώργος).
9) Θεόδωρος Γεωργίου Τατάρογλου.
10) Γεώργιος Γ. Καλλιούδης
11) Βασίλειος Γεωργίου Καλλιούδης
12) Γεώργιος Δαβίδου Καλλιούδης
13) Ἀνώνιος Νικολάου Τσιγγελίδης
14) Δανιὴλ Μ. Τζουβάλης
15) Κωνστ. Χαριτ. Κορίδης ἢ Μεσζτζιαβί-νογλου.
16) Ἀνδρέας Παρτσιλιγγίδου ἢ Μυτιληναῖος
17) Ἀναστάσιος Δαμ. Σιωνιάδης
18) Χρυσοστ. Γεωργίου Ἀγγελόπουλος
19) Παναγιώτιος Π. Νιχωρίδης ἢ Ἐ-ρατεινὸς
20) Μιχαὴλ Παύλου Τσζιζίγλου
21) Θωμαΐς Χαριτ. Μαρμαρίδου
22) Γεώργιος Ἰωάννου Μαρμαρίδης
23) Ἀδελπιστὴν Κυριάκου Πιτυλίδη
24) Ἐλισάβετ Ἀναστ. Ἀνδρεάδου
25) Ἀρχ. Ἀριστοτέλους Οἰκονομίδης
26) Ἀριστοκλῆς Δαμασκ. Ἀναστασιάδης
27) Ἰωάννης Ἰωάννου Σανὸ, Κεχαγιᾶ
28) Ἰωάννης Ἀθ. Κεχαγιᾶ
29) Βασίλειος Π. Καραπαναγιώτης
30) Παῦλος Ν. Καράκαλος
31) Γεώργιος Ἀθ. Γεωργιάδης
32) Ἀντωνίου Σοφιανὸς
33) Παῦλος Ἀντωνίου Ἀδαμίδης
34) Χαριτ. Ἰωάννου Ἐλευθεριάδου
35) Μάρθα Λαζάρου Ἐλευθεριάδου
36) Θρασύβουλος Ἰλία Ἐξωσογλίου
37) Ἀναστασία Κύρκου Ἐξωσογλίου
38) Ἀλκιβιάδης Λαζάρου
39) Φωτεινὴ Δημητζιάδου
41) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
42) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
43) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
44) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
45) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
46) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
47) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
48) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
49) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
50) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
51) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
52) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
53) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
54) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
55) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
56) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
57) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
58) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
59) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης
60) Ἀνδρέας Ἰωαννίδης Ἀνδρεάδης
61) Ἀθανάσιος Ἀνδρεάδης

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΡΟΥΣΣΗΣ

1) Δημήτριος Ὀλυμ. Κωσταγιαννίδης
2) Δημήτριος Ὀλυμ. Κωσταγιαννίδης
3) Νικόλαος Κωσταγιαννίδης
(Ἐκ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λο-γιστηρίου).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Ἡ Α. Ο. Ε. (ΤΕΚΤΩΝ), ἐντολῇ τοῦ Υ. Κοινωνίων καὶ Ἐργασίας, προκηρύσσει δη-μοσίαν συναγωγὴν δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκτέλε-σιν τῶν κάτωθι ἔργων πρὸς χρῆσιν τῶν Ἀστικῶν Συνοικισμῶν τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κατὰ τὰς θέσεις «Τσουμπλάνου» καὶ «Ἀμπελοκήπων».

1) Σκάλες, διάφορων κατηγοριῶν, ὡς ἐν τῇ προκηρύξει.
2) 800 (τριακοσίων) κυβ. μ. ὄδατος.
3) 500 (πεντακοσίων) κυβ. μ. ὄμβιου φε-λίτου.
4) 500 (πεντακοσίων) κυβ. μ. ὄμβιου φε-λίτου.
5) 700 (ἑπτακοσίων) κυβ. μ. λίθων ἀργῶν
6) 1000 (χιλίων πεντακοσίων) στατήρων λιθόσπαστου.
7) 40000 (τετρακοσίων χιλιάδων) ἀπο-πλύντων τοίχων.
8) 300 (τετρακοσίων) μέτ. τετραγ. πλα-κῶν Τύπου «Μωσαϊκόν».
9) 500 (τετρακοσίων) μέτ. τετραγ. πλα-κιδίων δαπέδων ἐκ τσιμέντου.
10) 700 (ἑπτακοσίων) μέτ. τετρ. παρθυ-ρίων πλαϊνῶν δοκίδων.
11) 125 (ἑκατὸν εἴκοσι πέντε) μέτρ. τετρ. τσιμεντοσανίδων.
12) 1100 (χιλίων ἑκατὸν) μέτρ. τετρ. πη-λοπλακῶν μετὰ τῶν τὰξ. ὑποβάσεων.
13) 2500 (δύο χιλιάδων πεντακοσίων) τηλλοπλακῶν ἀσβέστου, κτλ.
14) 1000 (χιλίων) δοκῶν κορυφοδελτίων.

Ἡ Διοίκησις ἐνεργήσεται, διὰ τὴν προμήθειαν ἀναγκαίων ὑλικῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, θὰ ἐπιβληθῇ ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν 3—12 ἐπὶ τῇ Γραφείᾳ Ὑγιεινῆς Ἐλέγχου Ἔργων «Ἑξάτονος» ἐν τῷ 2ῳ ὀρόφῳ τῆς Ἀνωτάτης Πυραμίδος, ἔναντι τῆς ὁδοῦ Ἐπιστήμης.

Οἱ ὅροι τῶν προκηρύξεων εὑρίσκονται κα-τατεθειμένοι ἀπὸ τῆς Γραφείου Ἐλέγχου Ἔργων τῆς Α. Ο. Ε. (ΤΕΚΤΩΝ), ἐν τῷ ὀρόφῳ Γ. ὑπὸ τοῦ Ὑπογραφέως Προσώπου τῆς ἐκεῖσε Γραφείας Ε.Ε. εἰς ἔκαστον ἐκ τῶν διαγωνισμῶν, εἰς ἡμέρας ἐντὸς τῶν ὡρῶν λειτουργίας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν γνήσιοι καὶ ἀπολογηταὶ ἀναδόχων ἐκ τῶν προκηρύξε-ων ἄνω τῶν 2.500 (δύο χιλιάδων πεντακοσίων) Γλυφῶν.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιω-τίας διακηρύττει ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2923/1930 Α΄ ἐντολῆς τοῦ ὑπουρ-γείου Ἐσωτερικῶν ἐκτίθενται εἰς ἀνάκλησιν τῶν ἀρμοδίων διὰ μίαν τριετίαν ἡ μὴ ἀπαντοδοσις μέχρι τοῦδε τῆς Ὑπ)-ρεσίας Χωροφυλακῆς ὑφ' ὧν ἀπεβλήθη διὰ τὴν ἀνάρμοστον διαγωγὴν τῶν ἀνδρῶν τῆς.

Ἡ ἀρμοδιασία ἐνεργηθήσεται ἐν ἡμέ-ρᾳ τῆς 2 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυ-ριακὴν ὥραν 10—12 π.μ. καὶ ἐν τῷ συνεδρείῳ τάφρ τῶν Διοικήσεων Χωρο-φυλακῆς ἐπιτροπὴ ὁρισθεῖσης ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 220 τοῦ νεοψηφισθέντος λογισικοῦ καὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυ-λακῆς.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἶναι κατατεθειμένοι ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως ἐφ' ὅσον ἐνδιαφέρεται ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐν ἡμέραις ὥραις προσερχόμενος κατ' ἐκεί-νην 10—12 π.μ.

Τὰ κηρύκεια δικαιώματα καὶ λοιπὰ τέλη ἐκτάκτου καὶ τελικοῦ μισθώσεως.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως
Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ ΝΕΑ ΠΑΛΙΝ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μεγάλη τῶν προσφυγικῶν κύκλων πε-ριηγεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ ζωηροῦ ἐξέγερσις συνειδήσεως τῆς ἀντικειστάσεως ἄφθρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Ἀπ. Ἀν. Θρᾴκης καὶ Μι-κρᾶς Ἀσίας ἐναντίον τῆς ἀπαραδέκτου καὶ ἀνηκούστου ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν πραγματικῶν δικαίων ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἀκινήτου περιου-σίας τῶν ἀνταλλαξίμων προσφύγων.

Ὁ κ. Πάλλης εἶς τὸ ἄφθρον του παρα-δέχεται τὴν ἀλκλογιστικὴν ἀποζημίωσιν τῶν προσφύγων ἀλλὰ δὲν ἀποδέχεται τὴν πρόσφυξιν ὡς πρὸς τὸ ἐκάστων ἀπολη-θέντος καθεστῶτος ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῇ ἑδάσει τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἐκάστου εἰς δλα ἴσης ρητικαὶ ἐκτιμῆσεως.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν προσφυγικῶν κύκλων ὀδηγεῖ γενικὴν ἀντίδρασιν ἡ ἀπόφασις τῆς συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνταλλαγῆς πρὸς μελέτην τῆς ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων.

Ἀπὸ τὸ τερπτόριον δὲ διακοινωθίστου τὰ ποιμένα τῆς πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐπὶ τῇ ἑδάσει δὲ τῶν ἀνω παραμένουν τῆς ἰδίως ἐπιτροπῆς ἡ Ὀργάνωσις ἤθελε προβῇ εἰς τὰς ἐπιβαλ-λομένας ἐνεργείας πρὸς τὴν διατύπωσιν τοῦ πανὰ τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ.

Ἐκ τῆς Γραφείας (Ἔξ τοῦ Τυπογρ.)

Ἀθήναι, τῇ 21—1—30.

ΠΡΟΣΕΦΘΗΣΑΝ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Ἐρχεῖεν συναλλα-γῶν ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, ὁδὸς Σοφοκλέους 9 (Στοὰ Πάπεσι).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρὸ-μήθειαν ὑποδημάτων καὶ ἐσωρούχων ἐπὶ τῇ ἐπιτεθεγγραπτικῇ Ὑπηρε-σίαν Ε.Α.Π.

Ἡ ἐν λόγῳ προμήθεια θὰ γίνῃ ἐν ἑνὶ ἢ δύο ἐπὶ μέρους τμήμασι, Ε. Μακρῆς Ἀγγελάκης Ἀνδρέου Ἀθ. Ἀνδρεάδης Ἀνδρεάδης, Ἀ. Ἀνδρεάδης καὶ Ἀ. Τσιμπλίδης ὁμόρρυθμος ἑταιρεία.

— Εἰς τὸν Συνεκισμὸν Καισαριανῆς.

Εἰς τὸν συνοικισμὸν Καισαριανῆς δεκ-λόθη ἡ ἀναγκαία ἐργασία διὰ τὴν ἀνοι-κοδόμησιν ἑκατὸν ἐπτὰ (107) οἰκιῶν ἐπὶ τῆς κατωτέρω ὁδοῦ Μαρκοπούλου. Τὰ σχέδια τοῦ συνοικι-σμοῦ ἐκπονοῦνται ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐλέγχου Ἔργων τῆς Α. Ο. Ε. (ΤΕΚΤΩΝ), ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐστεγάσθη καὶ τὸ Διοικητήριον τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΦΘΑΝΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 21. (Τοῦ ἀνταποκριτεῦ μας).—Τὴν 5ην μ. μ. ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ κ. Βενιζέλος προερχόμενος ἐκ Χάγης καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κ. κ. Νικ. Πολίτου καὶ Ι. Πολίτου. Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν αὐτὸν τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσβείας, ὁ στρατηγὸς κ. Α. Παρασκευόπουλος καὶ πολλὰ μέλη τῆς ἑλληνικῆς παροικίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἐρώτησιν τῶν δημοσιογράφων ἐξέφρασε μετὰ ζωηροῦ ἐνθουσιασμοῦ τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης τονίσας ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ διεκδικήσεις ἐπεκράτησαν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν γραμμήν.

Προσέθεσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ εἴπῃ περισσότερα δεδομένου ἔτι συνεδριάζει ἡ Βουλή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας θὰ προβῇ εἰς λεπτομερείας δηλώσεις.

Ἐπίσης ὁ πρεσβευτὴς κ. Πελίτης ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησίν του ἐπὶ τῇ ὁριστικῇ ἐπικρατήσει τῶν ἑλληνικῶν δικαίων.

Παρετηρήθη εἰς τοὺς ἐνταῦθα κύκλους τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔσχεν ἰδιαιτέραν συνομιλίαν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Παρασκευοπούλου, ὅστις καὶ συνώδευσε αὐτὸν μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλου ὅπου ὁ κ. πρωθυπουργὸς κατέλυσεν ἀπόψε.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρεῖ αὔριον τὴν μεσημβρίαν δι' Ἀθήνας μέσῳ Βενετίας.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτηλεγράφησεν ἐκ Παρισίων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι θὰ ἐπιβιβασθῇ αὔριον ἐν Βενετίᾳ τοῦ Ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς «Τέβερε» ἐπιστρέφων ἐνταῦθα τὴν 2αν μ.μ. τοῦ Σαββάτου.

Ἐξ ἀνακοινώσεως γενομένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Χάγῃ